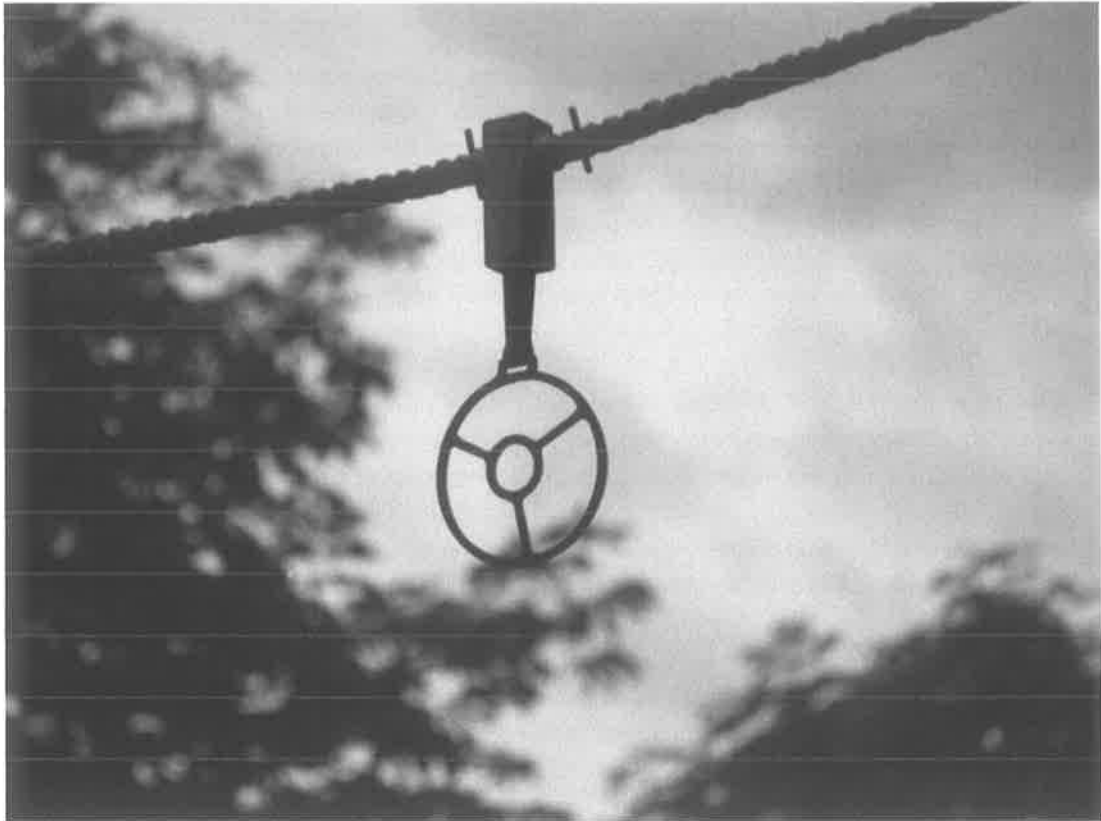

Sinj: Ove godine Božić će se slaviti kao nikada do sada

22. prosinca 2020.

„Sam đava zna oklen sve dolaze. Ubijaju i po deset janjadi za jednu noć. Sad u zadnje vrijeme dođu i danju. Kod nas ovce većinom čuvaju stariji ljudi, pa se jadni uplaše i nekako sebe obrane, ali janjci izvuku deblji kraj, a pomoći ni odakle. Žao mi je tih ljudi koji cili život rade i onda im dođe neman i uništi svu njihovu muku“, žalosno govori Petar i kaže kako bi bilo dobro da se nekako nađe načina da se te ljude obešteti, ali država ništa ne haje. U gradskim službama kažu kako su nemoćni. One županijske institucije zaokupljene su svojim problemima, a državne misle samo na veće gradove, za manje, a pogotovo za Sinj koju riječ progovore tek oni koji tu i žive i koji prolaze slične stvari. U zadnje vrijeme njih nitko i ne sluša.

Piše: Anto PRANJKIĆ

Povijest bilježi kako su se katolici iz Rame predvođeni svojim fratrima-ujacima bježeći od turskog osvajača povlačili prema Sinju, a jedna skupina njih otišla je prema Splitu u vrijeme najžešćih turskih osvajanja dijela Bosne i Hercegovine na kojem su živjeli, a vjernici su se nekako snalazili u selima i potleušicama oko Sinja. Bijaše to krajem 17. stoljeća. Iako su se uspjeli skloniti na Sustjepanu u Splitu nostalgija za „stadom“ nagnala je da se i oni fratri koji su otišli u Split vrate u Sinj pridruže svojim vjernicima. Kada su krenuli iz Rame sa sobom su ponijeli i Gospu.

I danas se ponekad čuje rasprava o tome koja je Gospa „prava“: Ramska ili Sinjska, a nerijetko se dogodi da problem ostane neriješen, jer i jedna i druga suprotstavljena strana nikako da shvati da se radi o jednoj te istoj Gospi.

Tijekom našega putovanja u Cetinsku krajinu shvatili smo da ovdje pušu neki novi vjetrovi i da ljudi ovdje dobro poznaju svoju povijest. Iako je grad Sinj poluprazan i izgleda sablazno u ovo doba pandemije korona virusa, ipak se može pronaći poneki prolaznik. Frane je išao u ljekarnu, vidio automobil zagrebačkih registarskih pločica, ponijela ga radoznalost, pa na nas je i pitao zašto smo došli:

Sinj i Cetinska krajina žive i u ovo vrijeme. Dišu. Možda malo koriste i škrge, ali živi su i dišu. Dok Cetina polako protječe Sinjani u svojim domovima kuju planove za proslavu Božića na način kako nikada do sada nisu slavili. Kažu kako će unatoč svemu, Božić proslaviti kako i dolikuje, a ne žele otkriti način kako će postići da istovremeno budu sretni i zadovoljni i oni i Stožer civilne zaštite. Kažu da traže način kako će „janjci biti na broju i vuci siti“. Živi bili pa vidjeli.